

Иеремия Петровъ Българовъ, (1836 — 1868), другаръ на легендарния борецъ за свобода отъ Кулско — Кнезъ Иванъ Кулинъ отъ Метковецъ¹⁾. Българовъ е роденъ отъ гр. Ломъ. Той взема участие въ Кулското възстание съ войвода кнезъ Иванъ Кулинъ презъ 1867 година срещу турцитѣ. Иеремия отначало се учи въ Ломското училище, после завършва Българската гимназия. Завърналъ се въ родния си градъ, той заедно съ Н. Първановъ се отдава на просвѣтното дѣло и служи предано на своитѣ съграждани. Презъ 1862 година той служи въ сръбската войска и стига до чинъ подпоручикъ. Въ края на м. юли 1867 г., той отива въ Зайчеръ и съ кнезъ Иванъ Кулинъ подготвятъ възстание за свободата на България, но при навлизането съ българска чета при Раковишкия манастиръ, среща не само страшенъ огънь отъ многобройни турски но и отъ сръбски пушки. Сърбитѣ го залавятъ, вмѣсто да му помогнатъ, както обещали и го осжждатъ на 6 месеца окови въ Пожаревския затворъ. Поради измѣната отъ сърбитѣ, Иеремия следъ излежаване на наказанието презъ пролѣтта 1868 година, излѣзълъ отъ затвора — хвърля камъкъ никога да не се върне въ тая

¹⁾ Подвигътъ на този голѣмъ борецъ за свободата е възкресенъ въ прекрасната повестъ на Змей Горининъ, „Кнезъ Иванъ Кулинъ“, издание на библ. „Завети“. София, 1936.